

המשכורת החדושה הממוצת של עובדי הנמלים מסתכמת ב-2,500-2,700 לירות - סכום הגבוה בהרבה מעל הממוצע המקובל לגבי סועל בישראל.

האות לזינוק ברשות הנמלים יינתן ב- עוד זמן קצר, כאשר סועלי התיפעול של נמל אשדוד יגישו את תביעותיהם לקראת חידוש הסכם השכר לשנתיים הבאות. פור עלי התיפעול יודעים היטב כי מוכ"ל ה- הסתדרות, יצחק בן-אהרון, חב להם חוב יקר: לפני כמה שבועות הם שברו, לפי בקשתו, את שבייתם של מנהלי-העבודה בנמל. בן-אהרון עצמו אינו מתכחש לכך.

ועד סועלי התיפעול שומר לפי שעה בסוד את רשימת תביעותיו. אך כבר עתה ברור שפועלי-התיפעול לא יסתפקו בתור- ספות השכר הרגילות במשק, אלא יגישו שורה של תביעות חדשות, הכוללות בהן: מתן פיצוי לפועלים על כל התייקרות ב- מיצרר חיוני (מוון, ביגוד, נסיעות וכיו"ב) או בשרותים (חינוך, מיסים עירוניים) מע- בר לתשלום המקובל של תוספת-היוקר. אם יצליחו בכך, יקבעו יהושע פרץ ו- חבריו תקדים שיקבע כי תוספת-היוקר הנוכחית, שההסתדרות נאבקה קשות לשם קבלתה, היא למעשה פיקטיבית ואינה מכ- סה את ההתייקריות הממשיות במשק, ה- משפיעות על תקציבו השוטף של כל שכיר.

יהיה זה תקדים שישמח את ליבו של כל סועל במשק.

דרכי אדם

במקום פרצוף של

אשכנזי - מפלצת

"ילדים רצים אחרי ברחוב וצועקים אה- רי. אני לא מסוגל לעבוד בשמש. אשתי

אזולאי לפני הניתוח - חצי מיליון

לועגת לי ומעליבה אותי, ומאימת לעזוב אותי. כדי שתסכים להישאר איתי, היא דורשת ממני כל הזמן עוד ועוד כספים. אם היא תעזוב אותי, אף אשה אחרת לא תתחנן איתי. אני מתבייש לצאת לר- חוב, וכל מצבי הנפשי התערער מה."

בדבריו על "זה", מתכוון יהושע אזולאי לפרצופו, תווי הפרצוף אמנם נאים וגבי- ריים, אולם עור פניו הינו יצירה פסיכר- דלית מדהימה, כתמים כתמים בכל צבעי גווני האדום, הסגול, והוורוד - כולם כאחד מכושרים, אפשר להבין אותו, כשהוא מספר שהוא איננו מעו לצאת מביתו לאור היום.

כדאי לך. עד לפני עשר שנים, היה יהושע, כיום 32, צעיר חסון וגאה תואר, שעבד כסוואר בנמל אילת. בתחילת שנת 1963, התחיל לסבול כאבים בפניו. בדיקה רפואית גילתה כי חומרים כימיים, שבי- פריקצו, עסק, גרמו לגירוי כתם-לילה ש- היה בפניו, דבר שגרם לדלקת. רופא העור במרפאה באילת שלח לגני- תוח פלאסטי בחלק פניו שנפגע. במחלקת ניתוחים פלאסטיים בבית-החולים הדסה ב- ירושלים, מספר אזולאי, "קיבל אותי פרופסור צבי נוימן. הוא הצליח לשכנע אותי שכדאי לי כבר, בהודמנות זו, שינת-

חו לי את כל עור הפנים. יהיה לך עור לבן כמו של אשכנזי. הוא הבטיח לי." * נבות תמירית. אזולאי לא היה בטוח שהוא זקוק לעור לבן של אשכנזי, אולם הסכים. בשלוש השנים הבאות, עבר 17 ניתוחים. שכללו הסרת העור מפניו והש- תלת עור חדש שם מחלקים אחרים בגופו. עם התוצאה של 17 ניתוחים אלה אין אזולאי מעיו לצאת כיום לאור השמש. הביטוח הלאומי קבע לו נכות בשיעור 51 אחוז. העניק לו 90 אלף ל"י פיצויים, כאשר הוברר כי לא יוכל לשוב לעבוד בשמש. אזולאי קנה לעצמו קיוסק, הפעיר- לו באמצעות אחרים. כדי שלא להביל את הלקוחות, כתוצאה, מספר הוא, נשאר ללא הכנסה - וללא הקרו, לאחר שנאלץ לפזר אותה בין אשתו, שתבעה את פיי- צוייה הפרטיים ממנו, לבין נשותיו.

בעקבות כך, פנה עתה לעורך-הדין אב- רהם אורן. הגיש תביעה נגד הדסה על יותר מחצי מיליון ל"י.

ישראל השנייה

לצה"ל -

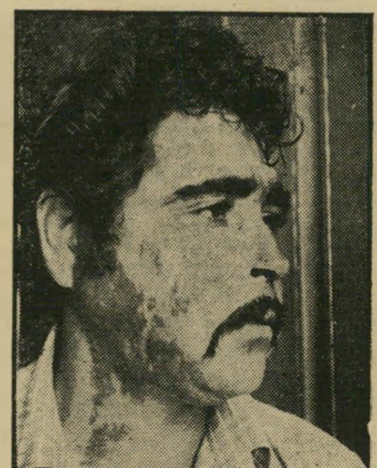
או להתפרנס!

משפחת אלמליח מאוריי-הודו היא ותי- קת קרבות. זמן קצר לאחר שעלתה ארצה ממרוקו, ב-1968, פתחה במאבק נגד ה- מוסדות. בתחילה היתה זו שבייתה ב- משרד-השיכון. בעקבותיה זכתה המשפחה בדירה גדולה יותר, עבור 14 בני ה- משפחה.

בספטמבר 1971 שוב פתחה המשפחה במלחמה. האובייקט הפעם: צה"ל והמש- טרה. הקרבות הפעם היו שותפים יותר, והגיעו עד להיגרות בהשתתפות המש- טרה.

"לא הרבצתי שוטר!" הסיבה ה- פעם: בן המשפחה דויד ביקש שיחרור משירות פעיל בצה"ל. בטענה שהוא ה- מפרנס היחידי במשפחה. צה"ל התעקש לגייסו למרות זאת. דויד החליט להתעקש בחזרה ולא להתגייס.

מרגע זה נכנסה המישרה למערכת ההתעקשות. השוטרים באו לבית אלמליח כדי לע- צור את דויד. בני המשפחה התנגדו, ו- מכות החלו עפות. "אני לא הרבצתי ל- שוטר, תאר דויד את התקרית. הוא חנק אותי ונתן לי בעיטה." "דויד היה היחידי שהביא כסף הביתה," סיפר חנניה, האב בן ה-50, "אני לא עובד. הבטיחו לי חנות, אז אני רץ כל יום ממקום למקום כדי לסדר את החנות. חנות כבר קניתי אבל לא רוצים לתת לי רשיון."

ואחרי - תמורת פרצוף שאבד

אז ממה אנחנו נחיה את כל הדברים שהבאנו ממרוקו כבר אכלנו. הילדים אין להם מה ללבוש ועכשיו דוד ילך לצבא? מה נעשה?" "אני הגדול במשפחה," מוסיף דויד, "עבדתי באלקו והרווחתי 750 ל"י לחודש, אז עוד איך שהוא היה אפשר להיות, אבל בלי זה עם הגרושים שנקבל מי- לישכת תועה - איך נוכל לחיות?" * בית-החולים טירב להגיב, בטענה ש- העניין הוא טוב יודיעה.

חדשות

הלילה

הארון ביותר

ליל הטבנה. עשרות עיתונאים וצלמי טלוויזיה התגודדו באספס מעשה על מיר- פסט נמל-התעופה לוד, בתקווה לקבל מידע מקציני צה"ל. כתב הטלוויזיה עימ- נואל דודאי לבש סרבל עבודה, התגנב בחסות החשיכה אל השדה. מאחד המטו- סים החונים בשטח, נשמעו במכשיר הקשר זימומים וקולות, מהשיחות הדראמטיות בין מיגדל הפיקוח לבין חוטפי הטבנה. דודאי לא היסט, הצמיד בדממה את מכי- שירי-ההקלטה שבידו אל תא הטייס.

באותה שעה רבץ הצלם יחיאל כהן ליד הגדר, מכיוון אורי-הודה, ציפה ב- סבלנות לשעת האספס. שכוו, אחרי 14 שעות ציפה: קטע קצר ומותח ביותר של פעילות צה"ל בשטח.

הכתב עמיר שביב הודחל דרך מסוף ה- מיזודות, שיכנע את רופא הנמל, שהיה בעל תווית מעבר חופשי, לקחת אותו ואת הצלם משה ניניו אל המטוס. רק לאחר שרוה ארוכה של צילומים אוטנטיים, מן זוויות שונות, נעצרו השניים על-ידי קצין מישרה בכיר, מכר משותף, קצין צה"ל, שזיהה אותם באקראי, דאג לשיחרורם ול- הברחתם, עם החומר המצולם, מהוך ל- שערי הנמל.

הצלחה עולמית. בנכותם של אלה, ושל יתר צוותי הטלוויזיה, קנתה התחנה הישראלית את עולמה בשעה אחת. מהי

כתב דודאי

יוזמה בשדה, בטלנות בעורף

דורת יום השלישי שעבר, זכתה לתהודה עצומה ברחבי הארץ. הוקלטה אף על- ידי הטלוויזיה הירדנית, הועברה באמצע- עות לוויין-תיקשורת של הממלכה האש- מית, לשידור בו בערב, לכל תחנות אי- יחד עם זאת, עורך המאורע הדראמטי את שאלת אי-הסתגלותה של הטלוויזיה הישראלית לשינויים דחוסים. כאשר ביום שני בערב חדל לב המדינה כולה לפעום, וכל תשומת הלב, כל הדאגה, כל המתח, התרכזו במטוס החטוף - המשיכה הטל- וויזיה לשרד תוכנית מוקד שלוה, כאילו לא אירע דבר.

20 שעות המתח חשפו עובדת יסוד: ששת הצוותים בשטח הוכיחו הסתגלות מיידי, כיסו את אירועי הנמל כהלכה, המטה שנתר מאחור, נשאר בטלני.

דוגמאות. המצלמה האלקטרו- נית, בעלת העדשה לצילומים בתנאי תא- רה קשים, אמנם זיכתה את הטלוויזיה ב- שידור ישיר כבר בחמש וחצי בערב, מייד עם תחילת השידורים - בדיוק כאשר הופיעו באולם נוסעי המטוס המשוחררים, אך היה זה יותר פרי המקרה, מאשר תיכנון מוקדם. יותר אפקטיבית היתה יכולה להיות גיי- דת השידור הגדולה, שהיא בעלת מיספר מצלמות אלקטרוניות, אלא שזו היתה צמודה לתיאטרון הירושלמי, לקראת הק- לטת ניתוחי חצית, למחרת. איש לא חשב להיזן אותה משם. המסקנה, מאירועי הלילה הארוך ביותר, היתה חד-משמעית. הטלוויזיה זקוקה ל- עיתונאי גם בראשה, לא רק ברגליה.

נפטרה. רעייתו של ח"כ שמואל מיקוניס, המוכיר הכללי של מק"י סלא- בה וילקובסקה-מיקוניס (72) לאחר התקף-לב. (ראה במדינה).

מונה. לתפקיד מנהל ארצי לשי- רותי-הדואר במקומו של המנהל היוצא, איפרד רנן, תת-אלוף (מיל.) שלמה אמבר, תת-אלוף אמבר שירת בתפקידו האחרון בצה"ל כראש הג"א.

זכה. בפרס פיתכן לספרות לשנת תשל"ב מטעם האיגוד העולמי של יהודי בסרביה, הסופר והמבקר רב סרן.

נחוג. בנפרד, יום-הולדתם של

קינן

טוראי ידיעות אחרונות, ידיד מנוסי (44) ועמוס קינן (45).

נפטרה. נשיאת נשי אגודת-ישר- אל, בתו של הרב יעקב רוזנהיים מ- מייסדי אגודת-ישראל ונשיאה, בילה שלזינגר, בהיותה בת 73.

מונה. לתפקיד דיקן הפקולטה ל- מתמטיקה באוניברסיטת ירושלים, פרופ- סור עזריאל לוי מהמכון למתמטיקה ב- אוניברסיטה העברית. הפרופסור שהוא מומחה ללוגיקה מתמטית יבוא במקום פרופסור ישמעון עופר הדיקן הפורש.

נולד. בן לשחקנית הצרפתייה דיי- מיניק סנדה ולאיש עימו היא חייה השחקן-רבמאי כריסטיאן מרקן. דומי- גיק נחשבת כיום לאחת המוכשרות בשח- קניות צרפת וכיכבה בין השאר בסרטים: ללא מניע, הקונפורמיסט וזהן של פינצי קונטיני.

נפצע. הזמר הצרפתי ג'וז'הני הא- לדיי. הוא התנגש בעת רכיבה על אופ- נועו במכונית שכאה מולו. האלידי נוחש באפו שנפגע בתאונה, זוהי תאונת הדר- כים השנייה בה הוא מעורב לאחרונה ובה נפגע קשה אפו.

נרש. מאיטליה השחקן השוודי לו- קאסטר. הסיבה הרשמית שניתנה ל- גירושו, היא העובדה שתוקף רשיון-הע- בודה שלו פג. אך הסיבה לאמיתה היא נטיותיו הקומוניסטיות של השחקן בו ה- 28. קאסטל שסרב לעזוב את איטליה, גי- רר בכוח על ידי שוטרים לנמל-התעופה.

זכו. בפרס על שם העיתונאי שלמה מרקן ז"ל שהוענק בבית-סוקולוב ליוסי גמזו על כתבתו: אין זבר העומד בפני אשר רצון ולישימתה רז על כתבתו: איש צדיק היה - הצדיק הירושלמי רבי אריה לוי זצ"ל.

התאבדה. השחקנית ההוליוודית הזכורה מן השרט תותחי נאבארון, גיארה סקאלה. השחקנית בת 38 התאבדה בביתה על-ידי בליעה של כדורי-שינה.

התאבד. השחקן הספרדי הנודע חורגה מיסטרואל שירה בעצמו בנדי- תו שבמדריד. מיסטרואל הופיע בסרטים בינלאומיים רבים ונחשב לאחד מבכירי השחקנים בספרד.